

URZĄD PATENTOWY
w WARSZAWIE
OPIS PATENTOWY

B 66 6 17 / 36

Nr 30296

Kl. 35 a, 18/03

Wilhelm Mahlke, Wiedeń

Zamek do drzwi kabiny dźwigu, zamkniętych podczas jazdy

Patent dodatkowy do patentu nr 29226

Zgłoszono 28 czerwca 1939

Udzielono 5 stycznia 1942

Pierwszeństwo: 2 lipca 1938 (Niemcy)

Najdłuższy czas trwania patentu do 10 sierpnia 1955

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest ulepszenie cicho działającego zamka do drzwi kabiny dźwigu, opisanego w patencie nr 29226.

Według niniejszego wynalazku mechaniczne zamykanie zamka uskuteczniane jest przez zasuwę, wprowadzaną na tor ruchu ruchomego występu pod wpływem obrotu krążka. Zasuwa osadzona jest przesuwnie bądź w wahliwej dźwigni, bądź też w ryglu zamykającym. Zasuwa ta przesuwana jest bądź bezpośrednio wskutek przekręcenia wahliwej dźwigni, bądź też kciukiem połączonym z tą dźwignią wahliwą. W obu tych przypadkach ruch zasuwy zapoczątkowywany jest przez krążek, osadzony obrotowo na wahliwej dźwigni.

Na rysunku przedstawiono schematycznie dwa przykłady wykonania zamka według wynalazku.

Fig. 1—4 przedstawiają jedną z tych postaci wykonania, przy czym fig. 1 przedstawia widok z przodu po usunięciu przykrywy osłony, fig. 2 — przekrój wzdłuż linii A—A na fig. 1, fig. 3 — przekrój wzdłuż linii B—B na fig. 1 i fig. 4 — przekrój wzdłuż linii C—C na fig. 2.

Fig. 5—8 przedstawiają drugą postać wykonania, przy czym fig. 5 przedstawia widok z przodu po usunięciu przykrywy osłony, fig. 6 — przekrój wzdłuż linii D—D na fig. 5, fig. 7 — przekrój wzdłuż linii E—E na fig. 5 i w końcu fig. 8 — przekrój wzdłuż linii F—F na fig. 6.

W obu przykładach wykonania litera r oznacza rygiel zamykający, h — wahliwą dźwignię, m — oś obrotu tej dźwigni, f — sprężynę ryglującą, s — suwak otwierający, l — listwy odryglowujące, o — krążek, osadzony obrotowo na wałku n w dźwigni wahlowej h .

Części powyższe pracują podczas uruchamiania zamka w taki sam sposób, jak to opisano w przytoczonym wyżej patencie głównym.

W przykładzie wykonania według fig. 1—4 w dźwigni wahlowej h o przekroju w kształcie litery U osadzona jest zasuwa 11 o zagiętej stopie 12, opierającej się o spłaszczoną część 13 krążka o . Sprężyna 14, opierająca się o piastę wahlowej dźwigni h , naciska zasuwę 11 w dół za pośrednictwem kątownika 15, przyciskając tę zasuwę do krążka o . Przy jakimkolwiek obrocie krążka o , np. tak, aby dźwignia wahlowa h w położeniu, przedstawionym liniami kropkowanymi na fig. 1, była przyciskana przez listwę odryglowującą l , spłaszczona część 13 podnosi łeb 16 zasuwy, wprowadzając ją na tor ruchu nasadki 17. Ruchy kątowe krążka ograniczone są nasadkami odbojowymi 18. Działanie zamka jest bardzo proste. Gdy dźwignia wahlowa h wprowadzona jest w położenie prostopadłe (położenie I) względnie w położenie, w którym wchodzi w zetknięcie z listwą odryglowującą l (położenie II), to łeb 16 przechodzi pod nasadką 17 tak, iż rygiel r może być zepchnięty wstecz suwakiem otwierającym s przy unieruchomionym dźwigu i przy obok znajdującej się listwie odryglowującej l . Z chwilą uruchomienia dźwigu lub też podczas jego ruchu, gdy krążek o jest przyciskany do listwy odryglowującej, krążek ten obraca się, a łeb 16 ustawia się przed nasadką 17, tak iż ruch rygla jest uniemożliwiony. Zaryglowanie następuje także i wówczas, gdy dźwignia wahlowa h przechodzi poprzez położenie II w położenie III, jak to widać z rysunku. Sprężyna zaryglowująca f oraz sprężyna 14 wprowadzają jednocze-

śnie części zamka z powrotem w położenie I. Zasuwa s względnie jej łożysko zaopatrzone jest w wykroję w celu lepszego prowadzenia wahlowej dźwigni.

Zamiast dźwigni wahlowej w kształcie litery U można też zastosować dźwignię w postaci H, przy czym pomiędzy otwartymi jej bokami prowadzona jest wówczas rozdzielona szyna ryglująca.

W przykładzie wykonania według fig. 5—8 znajduje zastosowanie przesuwna wzdłuż rygla r w kierunku pionowym zasuwa 21, służąca do ryglowania. Zasuwa 21 działa w dół za pośrednictwem sprężyny 22, umieszczonej w osłonie 23, na suwak 24, osadzony w dźwigni wahlowej w kształcie litery U i przyciskany tą dźwignią do spłaszczonej części 25 krążka o . Celem lepszego osadzenia suwak 24 jest odgięty u góry w miejscu 26 oraz u dołu w miejscu 27. Dolna strona zasuwy 21 posiada kształt łuku kolistego (którego środek leży na osi m), tak iż przy obrocie dźwigni h zagięcie 26 przesuwa się wzdłuż zasuwy 21, nie poruszając jej. Przesunięcie tej ostatniej występuje dopiero wówczas, gdy krążek o zostanie obrócony przez listwę odryglowującą podczas ruchu dźwigu, a to wskutek tego, iż spłaszczenie 25 naciska na podobieństwo kciuka na zagięcie 27 i wprowadza suwak 24, a przeto też i zasuwę 21, przed nasadkę 28. Wskutek tego uruchomienie rygla r jest niemożliwe.

Jeżeli dolna powierzchnia zasuwy jest płaska, to zagięcie 27 działa przy obrocie dźwigni wahlowej h i podnosi zasuwę 21. W ten sposób można osiągnąć dodatkowe zaryglowanie również i przy zwykłym wychyleniu dźwigni wahlowej h .

Inne części zamka wykonane są tak, jak to opisano w patencie głównym.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zamek do drzwi kabiny dźwigu, zamkniętych podczas jazdy, według paten-

tu nr 29226, znamieny tym, że posiada dodatkową zasuwę, wprowadzaną na tor ruchu nasadki pod wpływem obrotu krążka.

2. Zamek według zastrz. 1, znamieny tym, że zasuwa jest umieszczona przesuwnie w dźwigni wahliwej i posiada łeb, powodujący zaryglowanie, przy czym pod działaniem sprężyny opiera się ona swą stopą o spłaszczoną część krążka.

3. Zamek według zastrz. 1 i 2, znamieny tym, że zasuwa umieszczona jest przesuwnie w dźwigni wahliwej, posiadającej kształt litery U.

4. Zamek według zastrz. 1 i 2, znamieny tym, że zasuwa wykonana jest w postaci ramy i jest umieszczona w otwartych bokach dźwigni wahliwej, mającej kształt litery H.

5. Zamek według zastrz. 1, znamieny tym, że zasuwa jest osadzona przesuwnie w kierunku pionowym wzdłuż rygla.

6. Zamek według zastrz. 1—5, znamieny tym, że w dźwigni wahliwej osadzony jest suwak, który opiera się z jed-

nej strony o spłaszczoną część krążka, drugą zaś stroną działa na zasuwę.

7. Zamek według zastrz. 1—6, znamieny tym, że posiada sprężynę, przyciskającą zasuwę do suwaka, a suwak do spłaszczenia krążka.

8. Zamek według zastrz. 1, 5 i 6, znamieny tym, że dolna, opierająca się o suwak powierzchnia zasuwy wykonana jest w postaci łuku kołowego, którego środek leży na osi obrotu dźwigni wahliwej.

9. Zamek według zastrz. 1—7, znamieny tym, że dolna powierzchnia zasuwy jest płaska, tak iż opierająca się o nią powierzchnia suwaka działa podczas obrotu dźwigni wahliwej na podobieństwo kciuka.

10. Zamek według zastrz. 1—9, znamieny tym, że krążek zaopatrzony jest w swej części, wchodzącej do wnętrza osłony zamka, w nasadki, działające na wahliwą dźwignię i ograniczające jej przekręcanie.

Wilhelm Mahlke
Zastępca: inż. Cz. Raczyński
rzecznik patentowy

Fig.1

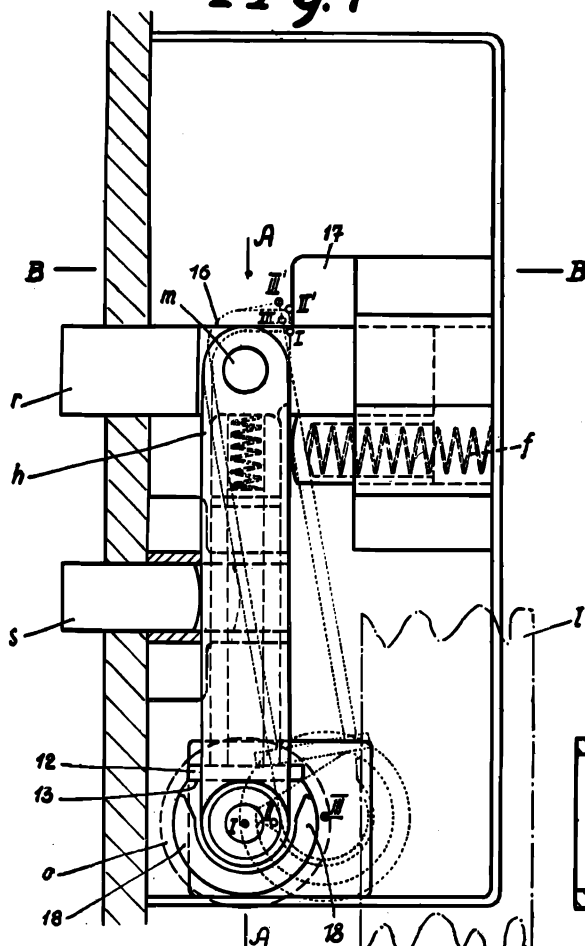

Fig.3

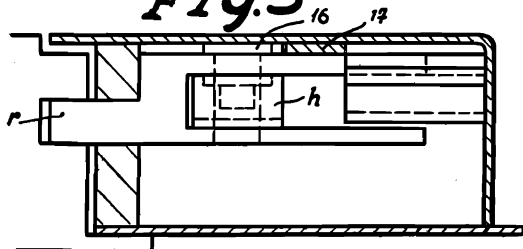

Fig.2

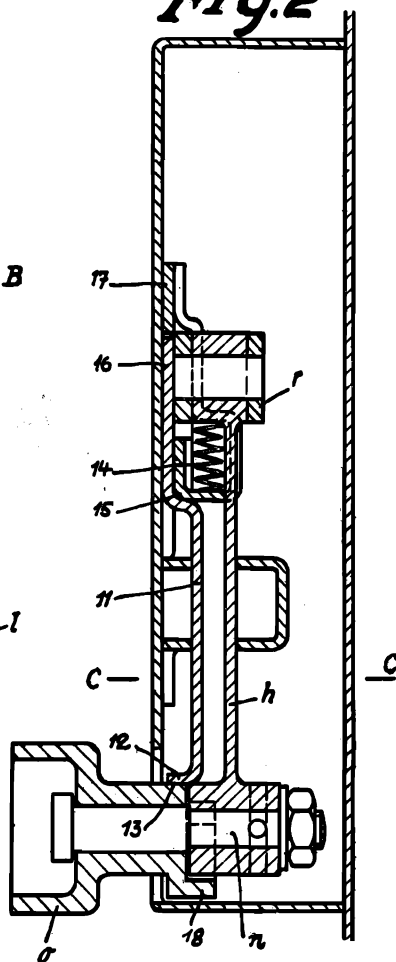

Fig.4

